

Czwartek, 24 kwietnia 2008 r.

49. podkreśla, że debata nad reformą WTO powinna stanowić ćwiczenie o charakterze głównie politycznym i jej powodzenie będzie wymagać wysokiego poziomu zaangażowania i determinacji ze strony krajów członkowskich WTO; pozostawia tym ostatnim troskę o zdecydowanie, w ramach jakiego organu WTO prace te powinny być prowadzone oraz o roli, jaką mógłby w nim odgrywać dyrektor generalny; zwraca się natomiast o włączenie do tej pracy parlamentów krajów członkowskich WTO za pośrednictwem konferencji międzyparlamentarnej w sprawie WTO;

50. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, rządowi i parlamentom państw członkowskich i krajów kandydujących, rządowi i parlamentom innych krajów członkowskich WTO oraz WTO.

Umowa o wolnym handlu WE/Rada Współpracy Państw Zatoki Perskiej

P6_TA(2008)0181

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 24 kwietnia 2008 r. w sprawie umowy o wolnym handlu między WE a Radą Współpracy Państw Zatoki Perskiej

(2009/C 259 E/15)

Parlament Europejski,

- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 13 lipca 1990 r. w sprawie znaczenia umowy o wolnym handlu, która ma zostać zawarta między EWG a Radą Współpracy Państw Zatoki Perskiej (GCC) ⁽¹⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 22 maja 2007 r. w sprawie globalnego wymiaru Europy i zewnętrznych aspektów konkurencyjności ⁽²⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 23 maja 2007 r. w sprawie upowszechniania godnej pracy dla wszystkich ⁽³⁾,
- uwzględniając komunikat Komisji do Rady, Parlamentu Europejskiego, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów zatytułowany „Globalny wymiar Europy: konkurowanie na światowym rynku. Wkład w strategię wzrostu gospodarczego i zatrudnienia UE” (COM(2006)0567),
- uwzględniając Komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów w sprawie wspólnej europejskiej strategii wobec państwowych funduszy majątkowych (COM(2008)0115),
- uwzględniając porozumienie gospodarcze między państwami należącymi do GCC przyjęte w dniu 31 grudnia 2001 r. w Maskacie, sultanacie Omanu, oraz deklarację GCC z Ad-Dauhy z dnia 21 grudnia 2002 r. w sprawie wprowadzenia unii celnej dla Rady Współpracy Państw Zatoki Perskiej,
- uwzględniając art.188 lit. c) i n) ust. 6(a)(v) traktatu z Lizbony, zgodnie z którymi Rada musi zwrócić się o zgodę Parlamentu przed zawarciem jakiegokolwiek umowy międzynarodowej obejmującej obszary objęte zwykłą procedurą ustawodawczą,
- uwzględniając roczne sprawozdania Parlamentu Europejskiego na temat praw człowieka,
- uwzględniając art. 108 ust. 5 Regulaminu,

⁽¹⁾ Dz.U. C 231 z 17.9.1990, str. 216.

⁽²⁾ Teksty przyjęte, P6_TA(2007)0196.

⁽³⁾ Teksty przyjęte, P6_TA(2007)0206.

Czwartek, 24 kwietnia 2008 r.

- A. mając na uwadze, że UE powinna nadal priorytetowo traktować oparty na zasadach, wielostronny system handlu, ustanowiony przez Światową Organizację Handlu (WTO), który stanowi najlepsze forum dla sprawiedliwych i równych zasad handlu międzynarodowego, oraz zapewniać ich przestrzeganie,
- B. mając na uwadze, że poszanowanie i propagowanie praw człowieka ma kluczowe znaczenie dla każdego porozumienia zawieranego przez UE z jakimkolwiek krajem,
- C. mając na uwadze, że GCC stanowi szósty co do wielkości rynek eksportowy UE, a UE jest największym partnerem handlowym GCC; mając na uwadze, że wywóz z UE do GCC jest zróżnicowany, przy czym jego główną część (56 % w 2006 r.) stanowią maszyny i materiały transportowe, podczas gdy przywóz do UE z GCC obejmuje głównie paliwa i ich pochodne,
- D. mając na uwadze, że państwa GCC korzystają obecnie z preferencyjnego dostępu do rynku UE w ramach ogólnego systemu preferencji (GSP) Unii Europejskiej,
- E. mając na uwadze, że europejskie przedsiębiorstwa nadal napotykać poważne bariery handlowe w państwach należących do GCC oraz mając w szczególności na uwadze, że 50 % pałupy dotyczące pakietów akcji w lokalnych przedsiębiorstwach zniechęcają wiele firm europejskich do inwestowania w nie,
 - 1. jest zdania, że porozumienie handlowe z GCC stanowi praktyczne uzupełnienie wielostronnego systemu WTO, o ile wykroczy ono zdecydowanie poza obniżanie taryf i obejmować będzie jakościowe warunki związane z handlem, w tym skuteczne przepisy w zakresie praw człowieka, a także normy społeczne i środowiskowe;
 - 2. wobec konieczności opracowania bardziej zrównoważonych modeli handlowych w celu zwalczania zmian klimatycznych uważa, że dostęp do zasobów energii jest kwestią wprowadzenia wielostronnej zasady, której nie mogą podważać dwustronne porozumienia handlowe konkurujące o najlepsze warunki dostępu;
 - 3. jest zaniepokojony opóźnieniem procesu negocjacyjnego, zauważa jednak z zainteresowaniem istotny postęp poczyniony w 2007 r.; wzywa obie strony do znacznego zwiększenia tempa negocjacji w kwestiach pozostających do rozstrzygnięcia przed szczytem ministerialnym UE-GCC, który odbędzie się dnia 26 maja 2008 r.;
 - 4. zwraca się do instytucji UE i GCC, aby rozwijając i rozszerzając harmonijne stosunki gospodarcze wzmocniły dialog polityczny i społeczny;

Wzajemny dostęp do rynku

- 5. podkreśla zasadnicze znaczenie dostępu do rynku obok obniżki lub zniesienia kontyngentów i taryf oraz liberalizacji barier pozataryfowych;
- 6. zwraca się do Komisji o dokładne określenie środków w zakresie standardów produktów (wspierania budowania potencjału i wymiany zasobów ludzkich); przypomina, że ostatecznym celem uzgodnionych standardów jest ich egzekwowanie, wymagające włączenia mechanizmu rozstrzygania sporów;
- 7. przyznaje pierwszeństwo skutecznemu egzekwowaniu praw własności intelektualnej; wzywa do zawarcia takiej umowy o wolnym handlu (UWH), której zasadniczymi elementami będzie współpraca naukowa i techniczna oraz własność intelektualna;
- 8. wyraża obawy co do ewentualnych zakłóceń konkurencji spowodowanych w szeregu państw GCC przez subsydia publiczne lub wszelkie inne korzyści związane z dostępem do surowców naturalnych po niższych kosztach niż ceny światowe płacone przez operatorów UE, a także uważa, że umowa o wolnym handlu powinna potwierdzać obowiązujące zasady WTO dotyczące subsydiów i środków wyrównawczych;

Czwartek, 24 kwietnia 2008 r.

9. wyraża zaniepokojenie niesymetrycznym rozwojem inwestycji transgranicznych, jako że inwestycje UE w regionie GCC zmniejszyły się przy jednoczesnym wzroście inwestycji GCC w UE; proponuje zatem lepszą współpracę w zakresie polityki konkurencji;
10. podkreśla, że wszelkie subsydia wywozowe należy znieść w krótkim czasie; uważa, że priorytet należy także nadać ograniczeniom ilościowym;

Kwestie sektorowe

11. podkreśla znaczenie większej liberalizacji usług i inwestycji w umowie, łącznie z zamówieniami publicznymi, przy jednoczesnym poszanowaniu potrzeby zapewnienia wszystkim powszechnych, dostępnych i trwałych wysokiej jakości usług publicznych po przystępnych cenach;
12. uważa, że w umowie należy starać się promować większą przejrzystość i odpowiedzialność w odniesieniu do inwestycji poczynionych przez niezależne fundusze inwestycyjne;
13. jest zaniepokojony istnieniem barier pozataryfowych, takich jak ograniczenia usług dla przedsiębiorstw, gdzie zmniejszenie nieuzasadnionych ograniczeń mogłoby umożliwić firmom z GCC dostęp do tańszej i bardziej wydajnej bankowości, ubezpieczeń i usług prawniczych;
14. z zadowoleniem przyjmuje komunikat Komisji w sprawie wspólnego europejskiego podejścia do niezależnych funduszy inwestycyjnych, w szczególności propozycję opracowania kodeksu postępowania dotyczącego ich działalności inwestycyjnej; podkreśla znaczenie oceny uczestnictwa tego typu funduszy w newralgicznych sektorach europejskich;
15. wzywa do zawarcia w umowie mechanizmu, zgodnie z którym producenci produktów petrochemicznych z GCC muszą objąć swoje surowce cenami światowymi; uważa, że dostęp do surowców po niskich cenach należy traktować jako subsydia zakłócające uczciwą konkurencję, a przez to jako dumping w kontekście GATT;
16. zwraca się do Komisji o wspieranie wykorzystania euro w przyszłym handlu pomiędzy państwami członkowskimi i GCC;

Zrównoważony rozwój

17. podkreśla, że wykonalne klauzule dotyczące praw człowieka stanowią zasadniczy element umowy o wolnym handlu z każdym krajem lub regionem i należy je zawrzeć w umowie jako klauzulę zawieszającą;
18. uważa, że ambitny rozdział dotyczący trwałego rozwoju jest zasadniczą częścią umowy, i przypomina, że ostatecznym celem jest wdrożenie uzgodnionych standardów; wyraża opinię, że aby to osiągnąć, rozdział ten musi podlegać standardowemu mechanizmowi rozstrzygania sporów;
19. uważa, że ratyfikacja i pełne wdrożenie przez państwa członkowskie GCC ram ustanowionych Konwencją ONZ przeciwko międzynarodowej przestępczości zorganizowanej, Konwencją ONZ przeciwko korupcji oraz Międzynarodową Konwencją o ochronie praw wszystkich pracowników migrujących i członków ich rodzin, powinny odgrywać kluczową rolę w zagwarantowaniu, że umowie o wolnym handlu towarzyszyć będą normy antykorupcyjne w zakresie przejrzystości oraz normy społeczne;
20. podkreśla, że poszanowanie demokratycznych zasad i praw podstawowych zawartych w Powszechnej Deklaracji Praw Człowieka ONZ z dnia 10 grudnia 1948 r. powinno przyświecać polityce krajowej i międzynarodowej stron; popiera wysiłki podejmowane przez kraje GCC zmierzające do zwalczania dyskryminacji kobiet, szczególnie na rynku pracy;
21. oczekuje, że umowa zobowiąże strony do ratyfikowania głównych konwencji Międzynarodowej Organizacji Pracy i zagwarantowania ich skutecznego wykonania; wzywa Komisję do rozważenia sposobów stworzenia zachęt dla krajów, które podniosłyby standardy pracy, szczególnie w odniesieniu do pracowników migrujących stanowiących przeważającą część siły roboczej w większości państw GCC;

Czwartek, 24 kwietnia 2008 r.

22. proponuje ustanowienie mechanizmu, w ramach którego uznane organizacje praw człowieka, pracowników i pracodawców będą mogły przedstawiać wnioski dotyczące działań, rozpatrywane w określonym terminie i prowadzące do przyjęcia przepisów w zakresie stałych działań następczych i przeglądu, w celu podtrzymania sprzeciwu wobec naruszania praw pracowniczych;
23. zwraca się do Komisji o przedstawienie zaktualizowanej oceny wpływu na zrównoważony rozwój (SIA), zwłaszcza pod względem środków, które mogą być wymagane w celu złagodzenia negatywnego oddziaływania na niektóre grupy lub sektory;
24. zwraca się do Komisji o rozważenie zmiany w modelu handlowym z powodu wzajemnej liberalizacji, a zwłaszcza wpływu na spadek zysków wynikających z ogólnego systemu preferencji taryfowych w celu określenia optymalnej obniżki taryf;
25. podkreśla, że w następstwie umowy o wolnym handlu należy promować współpracę między UE a GCC, zwłaszcza w obszarach takich jak trwały rozwój, zmiana klimatu i wydajność energetyczna, w tym przepisy dotyczące energii odnawialnej i programu Galileo;
26. zachęca obie strony do zweryfikowania obszarów wzmoczonej współpracy w ramach obecnego partnerstwa śródziemnomorskiego, a szczególnie w zakresie bezpośrednich inwestycji zagranicznych;

Rola PE

27. oczekuje, że traktat z Lizbony wejdzie w życie przed zakończeniem negocjacji, co pociągnie za sobą wymóg uzyskania zgody Parlamentu w przypadku tego rodzaju umowy; wzywa Komisję do udzielenia Parlamentowi mandatu negocjacyjnego z 2001 r.;

*

* *

28. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie i Komisji, a także rządowi i parlamentom państw członkowskich oraz krajów należących do GCC i Sekretarzowi Generalnemu GCC.

Instrumenty rynkowe na potrzeby polityki w zakresie ochrony środowiska

P6_TA(2008)0182

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 24 kwietnia 2008 r. w sprawie zielonej księgi na temat instrumentów rynkowych na potrzeby polityki w zakresie ochrony środowiska i w dziedzinach pokrewnych (2007/2203(INI))

(2009/C 259 E/16)

Parlament Europejski,

- uwzględniając zieloną księgę na temat instrumentów rynkowych na potrzeby polityki w zakresie ochrony środowiska i w dziedzinach pokrewnych (COM(2007)0140),
- uwzględniając wnioski Prezydencji Rady Europejskiej po posiedzeniu w Brukseli (w dniach 8 i 9 marca 2007 r.), a w szczególności te dotyczące polityki energetycznej dla Europy zawarte w Załączniku I,
- uwzględniając sprawozdanie zatytułowane „Wykorzystywanie rynku na rzecz rentownej polityki w zakresie środowiska naturalnego” (nr 1/2006) Europejskiej Agencji Ochrony Środowiska,
- uwzględniając art. 2 i 6 traktatu WE, na mocy których należy włączyć wymogi ochrony środowiska naturalnego do poszczególnych sektorów polityki wspólnotowej w celu wspierania zrównoważonego dla środowiska rozwoju działalności gospodarczej,
- uwzględniając art. 175 traktatu WE,